

wydanej w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej (prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

5. Stanowisko prezydium wojewódzkiej rady narodowej (prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w sprawach wymienionych w ust. 4 pkt 1 i 2 powinno być zajęte po zasięgnięciu opinii terenowej komisji koordynacji przewozów.

§ 2. 1. W razie gdy zastąpienie przewozów kolejowych przez transport samochodowy uzależnione jest od wykonania określonych urządzeń technicznych, o podjętej decyzji zastąpienia takich przewozów Minister Komunikacji zawiadamia zainteresowanych ministrów, prezydium rad narodowych oraz zarządy główne organizacji spółdzielczych w celu:

- 1) odpowiedniego przystosowania w określonym terminie urządzeń w przedsiębiorstwach (dróg dojazdowych, ramp i urządzeń ładunkowych),
- 2) zabezpieczenia wskazanych w pkt 1 urządzeń w nowo budowanych zakładach produkcyjnych.

2. Zastąpienie przewozów kolejowych przez transport samochodowy nie może nastąpić przed wykonaniem urządzeń określonych w ust. 1.

§ 3. Zarządzenia Ministra Komunikacji w sprawach zastąpienia przewozów kolejowych przewozami samochodowymi podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Taryf i Zarządzeń Komunikacyjnych.

§ 4. Organizację terenowych badań ekonomicznych, określonych w § 1 ust. 1 pkt 1, zadania komisji koordynacji przewozów w tym zakresie, tryb i metodykę przeprowadzania tych badań, tryb zgłaszania, opracowywania i zatwierdzania wniosków oraz wydawania odpowiednich zarządzeń o przekazywaniu zadań kolei transportowi samochodowemu oraz szczegółowe zasady wykonywania niniejszej uchwały określi instrukcja Ministra Komunikacji.

§ 5. Traci moc uchwała nr 323 Prezydium Rządu z dnia 26 kwietnia 1952 r. w sprawie przejmowania zadań transportu kolejowego w przewozach na krótkie odległości przez transport samochodowy (Monitor Polski Nr A-38, poz. 555).

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Komunikacji i zainteresowanym ministrom oraz prezydium rad narodowych.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

509

UCHWAŁA Nr 438 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1959 r.

w sprawie zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 67 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Właściwy do spraw zatrudnienia organ administracji Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, zwany dalej organem zatrudnienia, obowiązany jest czuwać nad prawidłowym kształtowaniem się zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej na terenie województwa, podejmować kroki w kierunku likwidacji wszelkich przerostów zatrudnienia w tych przedsiębiorstwach, sprawować nadzór nad właściwym przyjmowaniem i zatrudnianiem pracowników w tych przedsiębiorstwach oraz nad przestrzeganiem przepisów obowiązujących w tym zakresie.

§ 2. 1. W wykonaniu zadań, o których mowa w § 1, organ zatrudnienia przeprowadza kontrole w przedsiębiorstwach i wydaje zalecenia pokontrolne.

2. Kontrola zatrudnienia w kopalniach węgla kamiennego będzie przeprowadzana na wniosek przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, uzgodniony z Ministrem Górnictwa i Energetyki, przez organ zatrudnienia łącznie z organami właściwych zjednoczeń przemysłu węglowego.

3. Przedsiębiorstwo, w którym przeprowadzana jest kontrola, oraz jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem obowiązane są do udostępnienia organowi zatrudnienia wszelkich materiałów związanych z zatrudnieniem oraz do udzielania ustnych i pisemnych wyjaśnień zarówno w czasie kontroli, jak i w związku z zaleceniami pokontrolnymi.

§ 3. 1. Celem kontroli przeprowadzanej w przedsiębiorstwie jest sprawdzenie:

- 1) zapotrzebowania na dodatkowych pracowników przez analizowanie zgłoszonych wolnych miejsc pracy i faktycznych potrzeb w tym zakresie,

- 2) przyjmowania do pracy i rozmieszczania pod względem terenowym i branżowym absolwentów szkół,

- 3) szkolenia pracowników w zakładach pracy oraz przestrzegania przepisów regulujących zatrudnianie młodocianych,

- 4) stosowania przepisów dotyczących płac,

- 5) warunków w hotelach robotniczych i kwaterach, warunków żywienia i warunków kulturalno-oświatowych dla zwerbowanych robotników.

2. Ponadto celem kontroli jest zbadanie możliwości:

- 1) zmniejszania stanu zatrudnienia w związku z faktycznymi potrzebami wynikającymi z zadań produkcyjnych i możliwości ich wykonania,

- 2) dokonywania przesunięć nadwyżek pracowników do innych zakładów pracy, odczuwających niedobór siły roboczej,

- 3) zwiększenia zatrudnienia kobiet na stanowiskach pracy dla nich dostępnych zgodnie z wytycznymi w sprawie obsadzania niektórych stanowisk kobietami,

- 4) zatrudniania inwalidów i innych osób o ograniczonej zdolności do pracy fizycznej na odpowiednich dla nich stanowiskach pracy przez przesunięcie w miarę potrzeby robotników zatrudnionych na tych stanowiskach do innych prac,

- 5) zmniejszania płynności siły roboczej w zakładach pracy, absencji oraz godzin przestoju i podejmowania efektywnych środków zmierzających do stabilizacji załóg.

§ 4. 1. Szczegółowy tryb postępowania kontrolnego w przedsiębiorstwach państwowych ustali Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach po uzgodnieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, a w kopalniach węgla kamiennego — ponadto w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

2. Szczegółowy tryb postępowania kontrolnego w spółdzielniach ustali Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach w porozumieniu z naczelnymi organizacjami spółdzielczymi, po uzgodnieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. 1. Organ zatrudnienia może wstrzymać kierowanie pracowników do przedsiębiorstw, które nie wykonują zaleceń zawartych w protokole pokontrolnym, aż do czasu ich wykonania, powiadając równocześnie przedsiębiorstwo i jego jednostkę nadrzędną o wstrzymaniu kierowania pracowników z podaniem przyczyn decyzji.

2. W razie rozbieżności między stanowiskiem organu zatrudnienia a stanowiskiem kierownictwa przedsiębiorstwa i nieosiągnięcia porozumienia z jego jednostką nadrzędną — sprawę rozstrzyga Minister Pracy i Opieki Społecznej w po-

rozumieniu z ministrem, któremu przedsiębiorstwo podlega lub który sprawuje nadzór nad przedsiębiorstwem.

3. Wstrzymanie kierowania pracowników do kopalń węgla kamiennego może nastąpić tylko w razie uzgodnionej decyzji pokontrolnej organu zatrudnienia i organu właściwego zjednoczenia przemysłu węglowego. W razie rozbieżności sprawę rozstrzyga Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Górnictwa i Energetyki.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, Ministrowi Finansów, innym zainteresowanym ministrom oraz Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

510

UCHWAŁA Nr 440 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 listopada 1959 r.

w sprawie zasad tworzenia w roku 1959 funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa.

§ 1. Uchwała dotyczy:

- 1) państwowych ośrodków maszynowych oraz
- 2) pozostałych przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, podporządkowanych wojewódzkim zjednoczeniom przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa wymienione w § 1 przeznaczają na fundusz na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe w roku 1959 kwoty odpowiadające 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu płac.

2. Wydatki na cele, o których mowa w ust. 1, zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 3. Poza kwotami, o których mowa w § 2, na fundusz nagród i świadczeń oraz na budownictwo mieszkaniowe przeznacza się dodatkowo:

- 1) w państwowych ośrodkach maszynowych:
 - a) 50% kwoty osiągniętej rzeczywistej poprawy wyników w roku 1959 w porównaniu z r. 1958 z usług warsztatowych,
 - b) 50% kwoty osiągniętej rzeczywistej poprawy wyników w r. 1959 w porównaniu z r. 1958 z usług traktorowo-maszynowych,
 - c) 50% zysku wygoszparowanego w r. 1959 z produkcji ubocznej.
- 2) w pozostałych przedsiębiorstwach — 50% ponadplanowego zysku osiągniętego w 1959 r.

§ 4. Zezwolenia na tworzenie funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe w myśl §§ 2 i 3 udziela jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań z wykonania planu i kwartalnych sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej dodatnie wyniki ekonomiczne, a przede wszystkim:

- 1) wykonało plan wartości usług,
- 2) nie pogorszyło planowanych zadań w zakresie akumulacji.

§ 5. 1. Odpisów na fundusz na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dokonuje się:

- 1) raz na kwartał — na podstawie wyników kwartalnych — w wysokości 2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac,
 - 2) odpisów dodatkowych, o których mowa w § 3, raz na rok — na podstawie wyników rocznych.
2. W razie nieuzyskania przez przedsiębiorstwo podstaw

do tworzenia funduszu w oparciu o wyniki roczne, kwoty wypłacone z tytułu kwartalnych odpisów zostaną potrącone z najbliższych odpisów na fundusz na rok 1960.

3. Łączna kwota wypłat na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników (poza wydatkami na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników oraz inne inwestycje socjalne służące potrzebom załogi) — nie może przekraczać 8,5% osobowego funduszu płac wykonanego przez przedsiębiorstwo w roku 1959.

§ 6. 1. Przy obliczaniu funduszu, o którym mowa w § 3, dokonuje się odpowiednich korekt o sumy wynikające z wprowadzonych w stosunku do planu na r. 1959 zmian w zakresie taryf. usług i cen sprzedanych wyrobów, jak również zmian w zakresie marż, stawek płac, składek na ubezpieczenia państwowe i społeczne, stawek podatkowych, stopy procentowej oraz zasad i norm amortyzacji.

2. Ponadto dokonuje się odpowiednich korekt, jeżeli osiągnięte wyniki są rezultatem naruszenia wiążących przedsiębiorstwo zadań ustalonych przez jednostkę nadrzędną lub w umowie z odbiorcą, pogarszania jakości usług lub produkcji w stosunku do obowiązujących norm lub standardów, niewykonania remontów budynków, maszyn i urządzeń, nieuzasadnionego obniżenia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy, nieamortyzowania środków trwałych, bądź rezultatem innej działalności, której celem jest osiąganie wyników przez działanie podejmowane ze szkodą dla interesu społecznego.

§ 7. W razie niespełnienia przez przedsiębiorstwo niektórych warunków przewidzianych w § 4 prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej może zezwolić na utworzenie funduszu na nagrody w przedsiębiorstwie w wysokości nie przekraczającej 0,8% planowanego osobowego funduszu płac danego przedsiębiorstwa. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 8. Minister Rolnictwa wyda w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnych szczegółowe przepisy regulujące tryb wykonania niniejszej uchwały.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz